

December 2019 Nummer 4

Heeft de Waterfabriek toekomstperspectief?

VEMW zet
kritische kant-
tekeningen bij
SDE++ regeling 4

Driekwart water-
vergunningen
vraagt om
aanpassing 6

Taskforce
informeert
minister over
infrastructuur 8

Uitgave van

Heeft de Waterfabriek toekomstperspectief?

Gezuiverd afvalwater (effluent) opwerken tot een hogere waterkwaliteit om het vervolgens te leveren aan landbouw, industrie en drinkwater-bedrijven. Daar draait het om bij de Waterfabriek, een initiatief van samenwerkende waterschappen en drinkwaterbedrijven.

Eind oktober vond in Rotterdam een symposium plaats over de Waterfabriek als nieuwe waterbron voor landbouw, drinkwatersector en industrie. Wat vinden de koepelorganisaties LTO Nederland en VEWIN van dit initiatief? En toont de industrie interesse om effluent te gaan gebruiken als proceswater? Duidelijk is dat het initiatief van waterschappen door de belangenorganisaties positief werd ontvangen. Toch hielden zij ook een slag om de arm, want waterkwaliteit én betrouwbaarheid moeten dan wel continu gewaarborgd zijn, aldus LTO-Nederland en VEWIN. Roy Tummers, directeur Water van VEMW, zei dat effluent in de nabije toekomst een serieuze afweging kan zijn voor de industrie om dat in te zetten voor haar bedrijfsprocessen. “VEMW is zonder meer positief over het initiatief van de Waterfabriek en volgt de ontwikkelingen op de voet. Maar het is uiteindelijk aan de bedrijven zelf om die keuze te maken.”

Circulariteit

Voldoende zoetwater is geen vanzelfsprekendheid meer en circulariteit is daarom essentieel, weet ook Ferdinand Kiestra, waterinnovator bij het Waterschap Aa en Maas en een van de drijvende krachten achter de Waterfabriek. “Wij denken dat een Waterfabriek een passende oplossing biedt voor dat probleem”, zegt hij.

De Waterfabriek is een onderdeel van de Energie- en Grondstoffenfabriek, een landelijk programma van alle waterschappen, legt Kiestra uit. “In 2018 hadden we in Nederland te kampen met een hele droge zomer en ook dit jaar was het in veel gebieden te droog. Dat noopt waterschappen te zoeken naar oplossingen voor klimatologische effecten. Zo ontstond het plan voor een Waterfabriek.”

Onder de loep

Kiestra benaderde vijf waterschappen en twee drinkwaterbedrijven om dit plan kracht bij te zetten. “We zijn gaan onderzoeken of het überhaupt mogelijk is om uit afvalwater bij rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's) kwalitatief en betrouwbaar (drink)water te maken. We zijn gaan kijken naar logistieke aspecten, zoals transport, en naar welke kosten hiermee zijn gemoeid. We hebben

alle soorten afnemers van water in kaart gebracht en zijn gaan kijken naar de waterkwaliteit die zij nodig hebben. En, we hebben gekeken naar wet- en regelgeving. Al deze aspecten hebben we onder de loep gelegd. De uitkomsten van onze eerste verkenningen waren verrassend. Er zit wel degelijk muziek in dit initiatief, de kosten voor opwerking van het effluent zijn lager dan we aanvankelijk dachten. En ook de grotere afstand die je kunt overbruggen om dit water tegen een concurrerende prijs aan meer afnemers te kunnen leveren, maakt het aantrekkelijk.”

‘De uitkomsten van onze eerste verkenningen waren verrassend’

Urgentie

Kiestra: “Inmiddels zijn we bijna een jaar verder en nu is het van belang dat we bekendheid gaan geven aan het fenomeen Waterfabriek. Onbekend maakt immers onbemind en daarom hebben we dit najaar ook een symposium georganiseerd waar veel vertegenwoordigers uit diverse sectoren aanwezig waren. We zullen met zowel de landbouw, drinkwaterbedrijven als industriële afnemers in gesprek moeten gaan en blijven om precies te weten wat hun behoeften zijn.”

Volgens Kiestra is met name bij de industrie het gevoel van urgentie ontstaan dat er ‘iets’ moet gebeuren. “De droogte van 2018 die zich naar verwachting in de komende decennia frequenter zal manifesteren, zet bedrijven toch serieus aan het denken. Want voldoende zoetwater is écht geen vanzelfsprekendheid meer in de toekomst. En dat kan wel degelijk voor problemen gaan zorgen als het gaat om de continuïteit van productieprocessen.”

Belangrijkste afnemers

De groep industriële afnemers is zeer divers in samenstelling, constateert Kiestra. “De waterbehoefte is eveneens divers, dat kan variëren van spoelwater tot aan ultra puur water. Als Waterfabriek zul je dus maatwerk moeten kunnen leveren om die potentiële groep afnemers te bedienen. Binnen de industrie is de voedingsmiddelensector een exclusieve groep van bedrijven die zeer

Ferdinand Kiestra,
waterinnovator bij het
Waterschap Aa en Maas

specifieke en hoogstaande eisen aan waterkwaliteit stelt. Het water dat zij innemen moet microbiologisch betrouwbaar zijn.” Naast de industrie is de landbouw een belangrijke en potentiële afnemer van effluent dat kan worden opgewerkt tot een hogere waterkwaliteit, zegt hij. “Ook met agrariërs en LTO Nederland zijn we daarom in gesprek. Heeft de Waterfabriek toekomst? Absoluut.”

Ons (oppervlakte)watersysteem bestaat uit rivieren, beken en sloten. De RWZI's lozen hun effluent op dit watersysteem en vormen daarmee in droge perioden een belangrijke bron van watervoeding. Dat watersysteem, inclusief het grondwaterpakket, kan ook worden ingezet als waterbuffer. Zo'n voorraad is cruciaal voor het hergebruik van water, omdat toepassingen vaak sterk locatie- en tijdgebonden zijn. Door water slim te sturen of zelfs te infiltreren, ontstaat een strategische watervoorraad voor overbrugging van droogte, of zelfs als grondstof voor drinkwaterproductie.

VEMW zet kritische kanttekeningen bij SDE++ regeling

De Stimuleringsregeling Duurzame Energietransitie (SDE+ regeling) wordt verbreed tot een SDE ++ , waarin veel ruimte komt voor het stimuleren en subsidiëren van emissiereductie in de industrie, waaronder stimulering van de elektriciteitsvraag. Een goede zaak, aldus VEMW. Toch zijn er ook kritische kanttekeningen bij de regeling.

*Zonnepark in Delfzijl,
Groningen*

Jacques van de Worp, senior beleidsadviseur Energie VEMW: “Vijf categorieën zijn naast hernieuwbare energie aangewezen om in 2020 te worden gesubsidieerd met de SDE++ regeling. Dat zijn er twee voor elektrificatie: de warmtepomp en de hybride ketel. Derde is restwarmtegebruik (warmte uitkoppeling), vierde CCS (afvang en opslag van CO₂) en vijfde waterstof.”

Nog te kostbaar

Waterstof is een apart verhaal, zegt Van de Worp. “VEMW en andere partijen hebben geconstateerd dat waterstof voor de komende jaren nog heel kostbaar is, waardoor waterstofprojecten in de ranking niet voor subsidie in aanmerking zullen komen. Dat heeft minister Wiebes van EZK inmiddels ook erkend en hij heeft gezegd dat er voor waterstof

Minister Wiebes

daarom een aparte regeling moet worden gemaakt. Dat is van groot belang, omdat anders het risico bestaat dat waterstof, dat wél in de SDE++ regeling zit, toch buiten de boot valt, geen geld krijgt, waardoor de ontwikkeling van waterstof stil komt te staan. Daarmee zouden we kostbare ontwikkelingstijd verliezen en straks voor het probleem worden gesteld dat we naast groene elektroden onvoldoende moleculen hebben. Met andere woorden: we hebben waterstof heel hard nodig. VEMW vindt het een goede zaak dat de minister dat erkent.”

‘Aparte subsidieregeling voor waterstof zorgt ervoor dat ontwikkelingen niet stilvallen’

Hoge temperatuur warmte

Een soortgelijk probleem kan zich voordoen met hoge temperatuur warmte, aldus Van de Worp, want ook die valt in de SDE++ regeling buiten de boot. “Hoge temperatuur warmte is deels te elektrificeren met behulp van onder meer elektrisch kraken en elektrische ovens, maar dat is nog niet

‘We blijven in gesprek met EZK’

VEMW blijft over al deze kwesties in gesprek met het ministerie van EZK, zegt Van de Worp. “Ook over voldoende ruimte die de SDE++ regeling moet bieden aan innovaties. Bijvoorbeeld op de elektrificatie van de warmtebehoefte. Maar ook innovaties als pyrolyseolie die uit biomassa wordt gewonnen. Dat maakt nu geen onderdeel uit van SDE++.”

Goed nieuws noemt Van de Worp dat het huidige SDE++ voorstel voor 1 jaar (tot en met 2020) geldig is. “Volgend jaar wordt SDE++ opnieuw onder de loep gelegd. Dat betekent dat EZK kijkt naar zaken die nu niet in de regeling zitten, maar wellicht alsnog moeten worden opgenomen. Ook kijkt men of subsidiebedragen moeten worden aangepast, omdat marktprijzen kunnen zijn veranderd. VEMW vindt dit heel positief. Door jaarlijks bij te sturen kan SDE++ inhaken op actuele ontwikkelingen en toont zich daarmee een flexibele regeling.”

haalbaar. Het maakt nog geen deel uit van de SDE++, maar voldoet wel als een ander geschikt ontwikkelingsinstrument om te voorkomen dat ontwikkelingen stilvallen.”

Ten onrechte

Van de Worp: “Een ander belangrijk punt van kritiek is dat de SDE++ regeling zo is ontworpen voor categorieën van technologieën (zoals de warmtepomp en hybride stoomketel) dat aanpalende, substantiële projectkosten ten onrechte niet gesubsidieerd worden. Want passen bedrijven deze technologieën in in hun productieproces, dan zullen zij hoge kosten moeten maken omdat er andere zaken aangepast moeten worden. Dan moet je denken aan een verzwaring van de elektriciteitsaansluiting én een verzwaring van het elektriciteitsnet. En juist die zaken zijn nu niet in de SDE++ opgenomen. VEMW pleit daarom voor een uitbreiding in de regeling waardoor deze kosten, waarvoor bedrijven zich gesteld zien, wél gesubsidieerd worden en een project haalbaar wordt.”

Jacques van de Worp,
senior beleidsadviseur Energie

Voor meer informatie verwijzen wij u naar de website van VEMW, onder Klimaat, Subsidieëring, SDE++

Pilot Rijkswaterstaat afgerond

Driekwart watervergunningen vraagt om aanpassing

Rijkswaterstaat toetste van september 2018 tot medio dit jaar de watervergunning van zeventig bedrijven om na te gaan of die nog voldoet aan de huidige wet- en regelgeving. De toetsing leverde geen verontrustend beeld op, wél vraagt circa driekwart van de vergunningen om een aanpassing.

Tijdens de pilot is onderzocht in welke mate de afgegeven vergunningen voor het lozen van industrieel afvalwater nog voldoen aan de actuele vereisten (adequaat, actueel en volledig). Het blijkt dat ongeveer driekwart van de vergunningen daaraan niet voldoet. Een kwart van de vergunningen zal bij voorkeur op korte termijn moeten worden aangepast.

Betekent dit dat driekwart van de bedrijven niet meer voldoet aan de lozingseisen?

Nee, het betekent niet dat bedrijven daardoor niet meer voldoen aan lozingseisen, of dat er problemen met waterkwaliteit (snormen) zullen optreden. Er zijn geen vergunningen van na 2016 (het jaar dat het Zeer Zorgwekkende Stoffen (ZZS-) beleid voor lozingen naar oppervlaktewater in wer-

Waterlozing op het havenkanaal, vanaf het industriegebied in Delfzijl.

Bron: Rijkswaterstaat / Rob Jungcurt

king is getreden), waarin geen invulling is gegeven aan de eisen uit het ZZS-beleid.

Om welk soort aanpassingen gaat het?

Het kan gaan om een administratieve achterstand, maar in een enkel geval ook dat de vergunning al aangepast had moeten zijn vanwege nieuwe regelgeving. Belangrijke oorzaken zijn wijzigingen in de wet- en regelgeving die nog niet allemaal zijn doorgevoerd, wijzigingen in de bedrijfsprocessen of lozingen die niet eerder zijn gemeld door de betreffende bedrijven, en/of het ontbreken van informatie voor een goede beoordeling.

In sommige gevallen is er te weinig informatie voor een volledige/goede beoordeling, bijvoorbeeld voor de indirecte lozingen die Rijkswaterstaat ontvangt van derden. Voor een goede beoordeling is de samenwerking met bedrijven en andere vergunningverleners cruciaal.

Direct ingrijpen is niet noodzakelijk

Zijn er lozingen geconstateerd die een groot milieurisico vormen?

Er zijn geen lozingen geconstateerd die een dermate groot milieurisico vormen waardoor direct ingrijpen noodzakelijk is. Daar was de pilot ook niet op gericht: het ging primair om de vraag of de vergunningen van bedrijven nog op orde zijn. Dat is onderzocht. Rijkswaterstaat doet geen uitspraken over welke stoffen het heeft aangetroffen, omdat de pilot daar niet voor bedoeld is en vanwege vertrouwelijkheid jegens bedrijven.

Waaruit bestaat de vervolgaanpak?

Rijkswaterstaat werkt momenteel een vervolgaanpak uit die zal bestaan uit een inhaalslag voor de meest urgente vergunningen, in combinatie met een structurele aanpak voor de lange termijn. Belangrijk aandachtspunt is de schaarse kennis en expertise voor dit werk. Uiteindelijk zullen in de vervolgaanpak alle vergunningen (regelmatig) bezien worden en indien nodig herzien.

Moeten bedrijven wier huidige watervergunning onder de loep is gelegd zich zorgen maken? Met andere woorden: wat betekent een mogelijke aanscherping van hun vergunning voor hun bedrijfsproces?

'Goede samenwerking met Rijkswaterstaat'

VEMW ondersteunt het belang van watervergunningen die voldoen aan de huidige wet- en regelgeving, zegt Roy Tummers, directeur Water van VEMW. Hij kijkt terug op een goede en constructieve samenwerking met Rijkswaterstaat, waarbij de watervergunning van (vooral) nog zeventig bedrijven is onderzocht. Tummers: "Het is essentieel dat watervergunningen adequaat, actueel en volledig zijn. Voor bedrijven zijn die, zoals wij dat noemen, hun license to operate. Bedrijven zelf realiseren zich dat ook heel goed."

Vraag is nog wel met welke frequentie watervergunningen in de toekomst moeten worden bezien, zegt hij. "Is dat elke twee, vijf of tien jaar? En moet je dan ook onderscheid maken tussen de hele grote, industriële bedrijven en bedrijven die wat minder stoffen in het water brengen? Ik zou willen zeggen: wees in deze niet té ambitieus en hanteer een frequentie van eens in de acht, of eens in de tien jaar. Het is door het grote aantal bedrijven bijna onmogelijk om elke twee of vijf jaar vergunningen op actualiteit te toetsen."

In de vervolgaanpak zullen alle vergunningen (regelmatig) bezien worden en indien nodig herzien. Wat dit betekent voor individuele vergunningen is niet op voorhand te zeggen. Als blijkt dat een vergunning niet langer voldoet is het voor zowel het bedrijf als Rijkswaterstaat belangrijk hier iets aan te doen. Ook bedrijven hechten waarde aan actuele vergunningen.

Gaat Rijkswaterstaat nu verder met bedrijven in gesprek? Op welke termijn gebeurt dit? En welke afspraken zullen met hen worden gemaakt?

Indien er noodzaak en urgentie is de vergunning aan te passen zal de regio van Rijkswaterstaat met de betreffende bedrijven in contact treden. Alle bedrijven kunnen contact opnemen met Rijkswaterstaat met betrekking tot bedrijfsspecifieke uitkomsten en vervolg.

Roy Tummers, directeur Water

Voor meer informatie verwijzen wij u naar de website van VEMW, onder Water, Afvalwater, Vergunning

Taskforce gaat minister adviseren over infrastructuur

De Taskforce Infrastructuur Klimaat-akkoord Industrie gaat minister Wiebes (EZK) adviseren over een doeltreffende, doelmatige en tijdige invulling van de infrastructuur die nodig is voor de transitie van de industrie. Carolien Gehrels, voorzitter van het adviescollege: “Infrastructuur is randvoorwaardelijk voor het halen van het Klimaat-akkoord.”

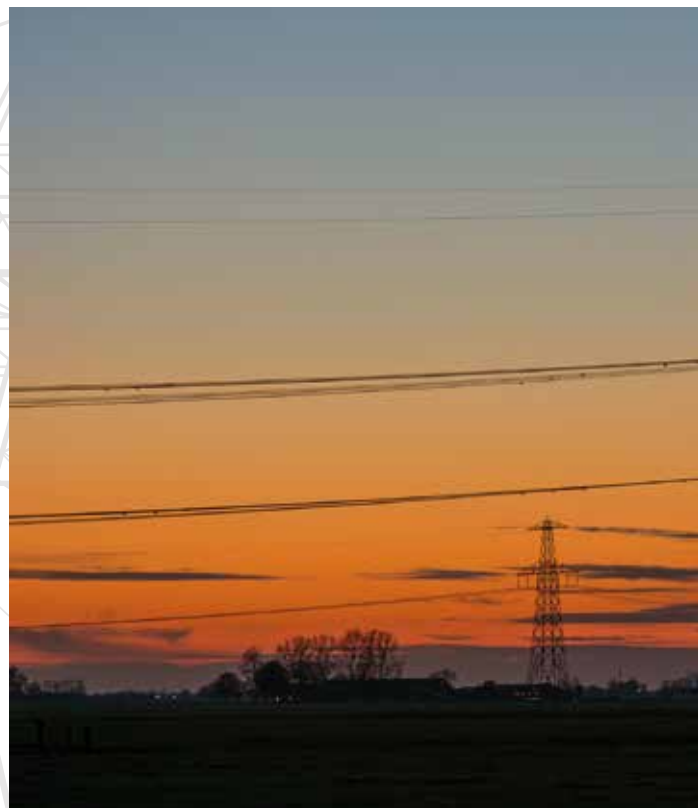
Naast Gehrels, werkzaam bij adviesbureau Arcadis, maken Marc van der Linden, CEO van Stedin en voorzitter van Netbeheer Nederland, en Hans Grünfeld, directeur van VEMW, deel uit van het college. Gehrels: “De Taskforce gaat adviseren over de behoefte aan extra infrastructuur en de voorwaarden voor realisatie daarvan. En, dat is een goede zaak, want alleen een adequate infrastructuur stelt de industrie in staat om haar CO₂-uitstoot drastisch te verminderen en de bepalingen uit het Klimaat-akkoord uit te kunnen voeren.”

Randvoorwaardelijk

Gehrels: “Als Taskforce zijn we als onafhankelijk adviseur van de minister nu bezig met het inventariseren en analyseren van knelpunten. Als je weet dat een goede infrastructuur randvoorwaardelijk is voor het halen van het Klimaat-akkoord, dan moet je ook over voldoende faciliteiten beschikken die dit voor de industrie mogelijk maakt. Voor Kerst moeten we deze knelpunten in kaart hebben gebracht en bieden we onze inventarisatie en analyse aan de minister

‘Er moeten nu keuzes worden gemaakt: wat we doen, wanneer en met wie’

Ook Hans Grünfeld is blij dat er nu een Taskforce in het leven is geroepen die de minister adviseert over de benodigde infrastructuur. “Als VEMW pleiten we al lang voor een goede infrastructuur als voorwaarde voor bedrijven om CO₂-reductie te kunnen toepassen. Elektriciteitsnetten moeten worden verzwakt zodat de industrie een deel van haar energiebehoefte (warmte) kan elektrificeren. De aardgasinfrastructuur zal geschikt moeten worden gemaakt voor het transport van groen gas en waterstof. Er moeten nieuwe warmtenetten komen om restwarmte uit de industrie en afvalverbranding te kunnen verbinden met de gebouwde omgeving. En, er is een infrastructuur nodig om CO₂ te kunnen afvangen, transporteren en opslaan, dan wel her te gebruiken als koolstofbron voor producten. Al deze zaken zullen binnen het adviescollege volop onze aandacht hebben de komende maanden.”

aan. Voor Pasen komend jaar komen we met oplossingen. Daarbij gaan we uit van de zes industriële clusters die ons land kent. Noord-Nederland met de Eemshaven, het Noordzeekanaalgebied, Rotterdam, Moerdijk en Rijnmond, Zeeland, Chemelot in Zuid-Limburg en het zesde cluster: papier, keramiek en voeding.

2030/2050

“Heel veel knelpunten zijn natuurlijk al bekend en die hoeven we niet nog eens te onderzoeken”, zegt Gehrels. “Wat we wel gaan doen, is alles netjes in kaart brengen en kijken welke kansen en risico’s dat met zich meebrengt. Daarbij richten we ons op de horizon 2030/2050. Uiteindelijk zullen we als Taskforce komen tot een infrastructurele transitieagenda. Er moeten nu vooral keuzes gemaakt worden. Wat doen we, wanneer en met wie. Uiteindelijk is het aan de minister om de exacte transitieagenda te bepalen.”

Onzekerheden

Hoe moeilijk is het om zoveel jaar vooruit te kijken als het om beslissingen gaat die je nu al moet maken ten aanzien van infrastructuur?

Gehrels: “Dat is inderdaad lastig, want er zijn veel

*Carolien Gehrels,
voorzitter van de
Taskforce
Infrastructuur
Klimaatpakkoord
Industrie*

onzekerheden. Kijk bijvoorbeeld naar de individuele investeringsplannen van bedrijven en naar de langetermijninvesteringsagenda’s van netwerkbedrijven. En, het is niet altijd duidelijk hoe de business cases in elkaar zitten. Ook weet je nog niet wat er technisch mogelijk is. Zoals op het gebied van CCS, de afvang en opslag van CO₂ en CCU, het gebruik van CO₂ als koolstofbron voor producten. Maar ook het ontbreken van bestuurlijke processen in relatie tot gebiedsontwikkeling maakt deze opgave ingewikkeld. Niet alles kan en zeker niet overal. Er zullen afwegingen moeten worden gemaakt tussen kosten en capaciteit. Er zijn dus genoeg onzekerheden waarmee we te maken krijgen.”

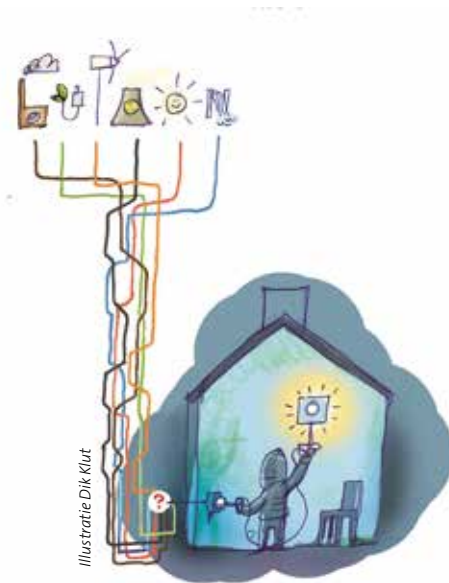
Grünfeld: “Het is goed dat deze Taskforce Infrastructuur Klimaatpakkoord Industrie bestaat uit een select groepje mensen, want daarmee versnel je het proces. Ook de samenstelling is door de minister weloverwogen gemaakt. Carolien Gehrels heeft in het verleden als wethouder in Amsterdam veel politieke besluitvormingservaring opgedaan. Marc van der Linden is deskundig op het gebied van energie-infrastructurele zaken en ikzelf ben goed ingevoerd in de industrie. Daar komt nog bij dat wij samen aan de Elektriciteitstafel tijdens de onderhandelingen over het Klimaatpakkoord hebben gezeten. Al met al heb ik alle vertrouwen dat dit adviescollege tot een weloverwogen en verstandig advies zal komen, in de hoop dat minister Wiebes dat ook zal volgen.”

Henk Frederix, USG Industrial Utilities

‘Alleen Europese Full Disclosure kan energietransitie ondersteunen’

Vanaf 1 januari 2020 zijn elektriciteitsleveranciers wettelijk verplicht om de herkomst van alle geleverde elektriciteit zichtbaar te maken en te melden bij certificeringsinstantie CertiQ. Niet alle zakelijke energiegebruikers zijn daar blij mee. “Deze Full Disclosure regeling voegt feitelijk niets direct toe aan de energietransitie. Pas bij Europese uitrol kan het een verandering bewerkstelligen.”

Dat zegt Henk Frederix, Product Manager Power & Natural Gas van USG Industrial Utilities. De Full Disclosure regeling stuit bij hem op de nodige kritiek. En hij is niet de enige. In september bleek tijdens een VEMW Energielunch dat er meer zakelijke energiegebruikers vragen hebben over de regeling. Wat betekent Full Disclosure nu in concreto?

Niet dekkend

Leveranciers waren al verplicht om Garantie van Oorsprong certificaten (GvO's) voor duurzame energie aan CertiQ te overleggen. Met Full Disclosure moet dat ook voor fossiele stroom met Certificaten van Oorsprong (CvO's). Alle consumptie in Nederland moet gedekt zijn, hetzij door een CvO, hetzij door een GvO.

Maar, constateert Frederix, “Full Disclosure is (nog) geen Europees dekkend systeem. Hierdoor is het verleidelijk om CvO's groener te maken door CvO's van buitenlandse gascentrales van levering uit stroom uit

kolencentrales te gebruiken, wat niet bijdraagt aan een daadwerkelijke vergroening. Feitelijk zou de regeling bij de energieopwekker moeten beginnen, maar daarvan is nu geen sprake en daar zit dus een hiaat.”

Competitief nadeel

Frederix: “Voor USG betekent Full Disclosure dat we met onze leveranciers afspraken moeten maken over hun compliance. En, wij moeten zelf ook compliant zijn met de regeling als we op 1 januari elektriciteit gaan leveren aan onze afnemers op de Chemelot site. Dat betekent dat we de mix die wij van onze leveranciers krijgen één op één doorzetten aan onze klanten. De extra kosten van Full Disclosure komen uiteindelijk voor rekening van de klant, waar buitenlandse concurrenten deze kosten niet hebben.”

Meer transparantie

Ivo de Vries van certificeringsinstantie CertiQ: “Met de invoering van Full Disclosure in Nederland hebben de indieners van het amendement eind 2017 in de Tweede Kamer beoogd om meer transparantie te krijgen over de herkomst van de geconsumeerde elektriciteit en om de bewustwording bij de consument te vergroten. De verplichting komt daarmee bij de leverancier te liggen, aangezien alle levering/consumptie onderbouwd moet worden met certificaten.”

De Vries vindt de invoering een stap in de goede richting om meer en beter inzicht te krijgen in de consumptie van elektriciteit. “Een afnemer/consument moet straks actief kiezen welke elektriciteit - groen, grijs, uit Nederland of de Europese Unie - hij wenst af te nemen. Het verplicht stellen van de certificering van elektriciteitsproductie zou een volgende stap kunnen zijn. Invoering van Full Disclosure EU-breed is nog een stap verder, wat zou kunnen zorgen voor een sluitend systeem van aanmaak, handel en afboeken van GvO's en CvO's.”

Devon Swezey, Google

‘Nederland is voor ons aantrekkelijk om te investeren’

Devon Swezey, specialist Global Energy Market Development and Policy bij Google, noemt het Google datacenter in Eemshaven een van de meest efficiënte datacenters ter wereld. “We streven ernaar om het energieverbruik te matchen met 100 procent hernieuwbare energie.”

Waarom is Nederland aantrekkelijk voor Google?

Swezey: “Nederland is digitale koploper en heeft een uitstekende digitale infrastructuur, voldoende duurzame energiebronnen en gekwalificeerd personeel. Even belangrijk is de steun van de lokale gemeenschap. Al deze factoren samen maken het aantrekkelijk om hier te investeren. Ik ben blij dat Google 100 procent hernieuwbare energie koopt voor deze datacenters.”

Is de inkoop van 100 procent groene energie de grootste uitdaging voor Google op het gebied van energieverbruik?

“We streven ernaar zo duurzaam mogelijk te opereren. Google is koolstofneutraal sinds 2007 en in 2017 bereikten we ons doel om 100 procent van ons elektriciteitsverbruik te matchen met het aankopen van hernieuwbare energie. De Eemshaven is het eerste Google datacenter dat vanaf dag één op 100 procent hernieuwbare energie draait. De elektriciteit komt van een windmolenpark en zonnepanelen in Delfzijl. Daarnaast hebben we overeenkomsten getekend om windenergie in te kopen van twee windparken in Zeeland. Dat doen we samen met DSM, AkzoNobel en Philips. Op langere termijn willen we ons elektriciteitsverbruik matchen met duurzame energie op 24/7 uurbasis.”

Hoe kijkt u aan tegen het Nederlandse energie- en klimaatbeleid?

“Google wil samenwerken met de overheid om te zien op welke fronten datacenters kunnen bijdragen aan nationale CO₂-doelstellingen. Wij zijn ervan overtuigd dat met de ontwikkeling van nieuwe technologieën en bedrijfsmodellen dergelijke doelstellingen kunnen worden bereikt tegen beheersbare kosten. En, we vinden het belangrijk dat bedrijven toegang hebben tot hernieuwbare

energie in Nederland.

Daarom hebben we geholpen bij het opzetten van het Re-Source Platform, een Europese alliantie die belemmeringen voor de duurzame energievoorziening van bedrijven in Europa wil wegnemen.”

Wat zijn volgens u de uitdagingen voor de ICT-sector in Nederland met betrekking tot de energietransitie?

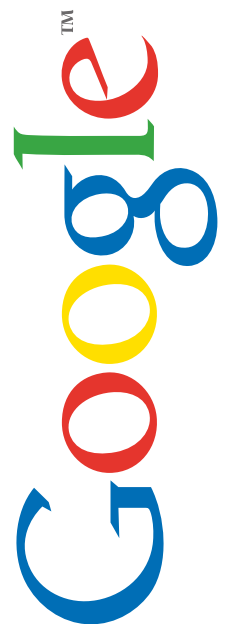
“Er zijn twee grote uitdagingen. De eerste is de uitbreiding van de duurzame energieproductie en het waarborgen van een adequate infrastructuur die de groeiende vraag naar elektriciteit aankan. De tweede uitdaging is, en die hangt samen met de eerste, dat er tegelijkertijd aanzienlijke hoeveelheden variabele hernieuwbare energie moeten worden geïntegreerd. Dat is alleen mogelijk als elektriciteitsleveranciers, netbeheerders en consumenten intensief samenwerken om te helpen bij het ontwerpen van een elektriciteitssysteem dat geschikt is voor dat beoogde doel.”

Wat kan VEMW betekenen voor Google?

“VEMW biedt ons inzicht in de ontwikkelingen van het energiebeleid die van invloed kunnen zijn op de kosten en beschikbaarheid van elektriciteit in Nederland. Ze helpt ons ook bij het begrijpen van ingewikkelde kwesties, zoals de regulering van transmissiekosten en de implicaties van de nieuwe Nederlandse klimaatwetgeving voor de beschikbaarheid, kosten en duurzaamheid van energie.”

Devon Swezey

Niet alles kan

Zelden heeft de titel van een rapport mij zo getroffen als dat van de Commissie Remkes over de stikstofcrisis. 'Niet alles kan'. Drie woordjes maar, die heel veel zeggen.

Nederland is een bijzonder land. Nauwelijks waar te nemen op een wereldkaart, maar wel een economie die bij de twintig grootste van de wereld behoort. De een na grootste exporteur van land- en tuinbouwproducten in de wereld! Cijfers om trots op te zijn. Waard om te koesteren.

Maar toch....er blijken grenzen te zijn aan de mogelijkheden. Al valt er misschien iets af te dingen op de versnipperde manier waarop we de natuurge-

bieden hebben aangewezen over het land, linksom of rechtsom hebben we een kritisch punt bereikt. Er zullen keuzes gemaakt moeten worden, want niet alles kan. Dat maakt het rapport van Remkes duidelijk.

Dan is het natuurlijk bizar om ineens het land op slot te gooien en geen enkele activiteit meer toe te laten. Dit knelpunt zat er blijkbaar aan te komen en had moeten worden voorkomen door eerder bij te buigen. Helaas werkt het politiek niet zo. Over klimaatmaatregelen kunnen we anderhalf jaar polderen, maar stikstof stond nergens op de radar. Hangen ons nog meer van dit soort verrassingen boven het hoofd?

PFAS was het volgende knelpunt, waar het kabinet uit voorzorg maar meteen de norm stelde op de kleinste meetbare hoeveelheid. Waarmee alle bouwactiviteiten subiet werden platgelegd.

Ik vrees dat we vaker dit soort crises gaan beleven. De overheid heeft een belangrijke verantwoordelijkheid om de grenzen van de milieuruimte aan te geven en zorgvuldig te bewaken. Maar ook om, samen met de samenleving, te voorkomen dat het hollen of stilstaan wordt. Regeren is vooruitzien, niet vooruit schuiven.

Gertjan Lankhorst,
voorzitter VEMW

VEMW feliciteert...

Avebe, het allereerste lid van VEMW, bestaat honderd jaar! Er vonden gedurende 2019 uiteenlopende activiteiten plaats waarbij leden en medewerkers aanwezig waren. Ook ontving Avebe op 14 november het predicaat Koninklijk uit handen van de commissaris van de koning in de provincie Groningen.

Het VEMW-lid Jeroen Bosch Ziekenhuis in 's-Hertogenbosch won als topklinisch ziekenhuis dit jaar voor het tweede keer op rij de Ziekenhuis Top 100. Deze lijst is onderdeel van de AD Top 100 van ziekenhuizen.

Opzeggen van het lidmaatschap kan alleen per 31 december. Er geldt een opzegtermijn van zes maanden. Zie voor verdere informatie de statuten, artikel 7, lid 4 en onze website: www.vemw.nl/OverVEMW/lidmaatschap.aspx

Colofon

VEMW Inzicht is een uitgave van de Vereniging voor Energie, Milieu en Water (VEMW). Dit blad wordt verspreid in een oplage van ca. 2.000 exemplaren onder VEMW-leden en -relaties, en verschijnt ieder kwartaal.

Reageren?

Reacties of tips voor interessant nieuws kunnen gericht worden aan Thessa de Ridder, desk@vemw.nl.

VEMW

Houttuinlaan 12, 3447 GM Woerden
0348-484 350
www.vemw.nl

Redactie Alexander Haje en VEMW

Opmaak SD Communicatie, Naaldwijk

ISSN 1389-7691

Aan de totstandkoming van deze uitgave is de uiterste zorg besteed. Voor informatie die onvolledig of onjuist is opgenomen, alsmede voor de gevolgen van activiteiten die ondernomen worden op basis van deze informatie aanvaarden wij geen aansprakelijkheid.

LinkedIn

twitter @vemw